

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712214853
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712214853.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Petra Straku v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej F. V., bytom X.U. XXX/X, X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 21C/354/2012-32 zo dňa 25.4.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu žalobcu ktorou sa domáhal uloženia žalovanej zaplatiť mu 669,43 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 94,12 Eur od 19.12.2009 do zaplataenia, zo sumy 60,54 Eur od 19.1. 2010 do zaplataenia, zo sumy 31,02 Eur od 19.2.2010 do zaplataenia, zo sumy 48,93 Eur od 19.3.2010 do zaplataenia, zo sumy 434,82 Eur od 18.4.2010 do zaplataenia zamietol. Náhradu trov konania žalovanej nepriznal.

Súd poukázal na dôvody žaloby, ako aj obsah pripojených listinných dôkazov, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.12.2011 a uviedol, že právny predchodca žalobcu vystavil na meno W. U., bytom K. XX/XX, Z. X., faktúry č. 3710579323 za obdobie od 1.12.2009 do 31.12.2009 na sumu 60,54 Eur, ktorá bola splatná dňa 18.1.2010, faktúru č. 3712628069 na sumu 48,93 Eur splatnú k 18.3.2010 za obdobie od 1.2.2010 do 28.2.2010, faktúru č. 3713629720 na sumu 434,82 Eur splatnú k 17.4.2010 za obdobie od 1.3.2010 do 31.3.2010, faktúru č. 4709566944 na sumu 94,12 Eur splatnú k 18.12.2009 za obdobie od 1.11.2009 do 30.11.2009, faktúru č. 6711601905 na sumu 31,02 Eur splatnú k 18.2.2010 za obdobie od 1.1.2010 do 31.1.2010. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalobcom dňa 6.12.2011 zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej sa stal žalobca vlastníkom predmetnej pohľadávky. Z výpisu z obchodného registra súd zistil, že na základe zmluvy o zlúčení vo forme notárskej zápisnice sp. zn. N 187/2010, Nz 21818/2010, NCRIs 22142/2010 zo dňa 17.6.2010 sa stal Slovak Telecom, a. s., univerzálnym právnym nástupcom T- Mobile Slovensko, a. s., Bratislava.

Následne súd citoval ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 120 a § 153 ods. 1, § 90 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že kto je účastníkom konania vymedzuje procesné

právo za podmienok, za ktorých sa niekto stáva účastníkom konania. Ide o tzv. vecnú legitímáciu, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práv (povinností), ktoré je predmetom konania. V dvojstranných právnych vzťahoch ide o vecnú legitímáciu aktívnu na strane žalobcu a pasívnu na strane žalovanej. Nedostatok vecnej legitímácie aktívnej znamená, že niekto kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia jej nositeľom nie je, resp. nepreukáže súdu v konaní, že je nositeľom hmotného oprávnenia, ktoré je predmetom konkrétneho súdneho sporu. Nedostatok vecnej legitímácie pasívnej znamená, že niekto o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti jej nositeľom nie je, resp. že žalobca nepreukáže súdu v konaní, že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu je označená žalovaná. Súd s poukazom na tieto skutočnosti a predložené listinné dôkazy žalobcom, žalobu zamietol, lebo po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca nepreukázal existenciu zmluvného vzťahu so žalovanou, v akom časovom období mal vzniknúť jej obsah, ani dôvodnosť záväzku, ktorý si uplatnil voči žalovanej vzhľadom na fakturáciu dlžných súm adresovaných na úplne inú osobu, a to W. U.. Z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej v konaní súd žalobu zamietol, keďže nebol preukázaný hmotnoprávny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou a užívaním služieb žalovanou.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Uviedol, že súd neuviedol žiaden konkrétny argument na základe ktorého považoval dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Taktiež neuviedol, v čom spočíva nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v zmluve o pripojení. Ďalej poukázal na nesúhlas s posúdením zmluvnej pokuty, ako aj porušením zásady zmluvnej voľnosti ohľadne nesprávneho posúdenia dojednanej zmluvnej pokuty, neunesenie dôkazného bremena, vrátane prijateľnosti dojednania zmluvnej pokuty. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe vyhovieť. Uplatnil si náhradu trov celého konania.

Po rozhodnutí vo veci samej do konania vstúpil vedľajší účastník na strane žalovanej, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov podaním zo dňa 28.2.2014.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods.1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že uplatnené odvolacie námietky sa netýkali veci samej, lebo dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok pasívnej legitímácie žalovanej v konaní. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že predložené faktúry znejú na meno W. U.. Na túto skutočnosť súd prvého stupňa upozornil právneho zástupcu žalobcu, vrátane ho vyzval na predloženie zmluvy o pripojení, avšak žalobca na výzvu súdu nereagoval a listinné dôkazy nepredložil. Aj z vyjadrenia samotnej žalovanej v konaní pred súdom prvého stupňa vyplýva, že pevná linka bola zriadená u pani W. U. doma, vrátane internetu, ktorý ona využívala. Neboli jej určené ani faktúry.

Z uvedeného teda vyplýva, že súd prvého stupňa vôbec neposudzoval otázku dojednanej zmluvnej pokuty, jej neprijateľnosť, resp. prijateľnosť, vrátane primeranosti výšky alebo neprimeranosti, a preto odvolací súd považoval odvolanie právneho zástupcu žalobcu za nesúvisiace s predmetom konania, lebo ani v odvolacom konaní žalobca nepreukázal vznik právneho vzťahu so žalovanou predložením zmluvy o pripojení. Na základe predložených listinných dôkazov, faktúr týkajúcich sa vyúčtovaných poplatkov za poskytnuté služby žalobcom na meno inej fyzickej osoby, nebolo možné o žalobe voči žalovanej rozhodnúť inak. Z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovanej preto súd prvého stupňa správne žalobu zamietol.

Odvolací súd vzhľadom na nesúvisiace odvolacie námietky uplatnené v odvolaní nezaujal k nim vecné stanovisko, lebo námietky sa netýkali veci samej a tvrdené skutočnosti ani nevyplývajú z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajú im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania ním tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Z procesného hľadiska posúdenie nesplnenie dôkaznej povinnosti bolo súdom prvého stupňa správne. Táto namietaná skutočnosť preto nebola opodstatnená. Aj vo vzťahu k uplatnenej námietke neunesenia dôkazného bremena sa však žalovaný opätovne vyjadroval len k otázke dojednania zmluvnej pokuty.

Z týchto dôvodov preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania účastníkov, ako aj vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že vedľajší účastník vstúpil do konania po rozhodnutí vo veci samej a predložením veci odvolaciemu súdu. Uplatnil si náhradu trov konania, avšak trovy konania nevyčísliť v zmysle ust. § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.